

**SUNNUNTAI-ILTA
EHTOOPALVELUS (PALMUSUNNUNTAIN PÄÄTÖSJUHLA)**

Papin lausuttua alkusiunauksen lukija lukee **alkupsalmin (103/104). Suuri ektenia.**

Avuksihuutostikiirat, 8. säv.

Iloitse ja riemuitse, Siionin kaupunki! / Ihastu ja riemastu, Jumalan seurakunta! / Sillä katso, Kuninkaasi tulee sisään vanhurskaudessa istuen aasinvarsan selässä. / Hänelle lapset ylistystä veisaavat: / Hoosianna korkeuksissa! / Siunattu olet Sinä, jonka laupeus on suuri! // Armahda meitä!

Liitelauselma: Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa, ja minä panen toivoni Hänen sanaansa.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua. Pane toivosi Herraan, Israel.

Nyt Vapahtaja saapui Jerusalemin kaupunkiin täyttääkseen kirjoituksen, / ja kaikki ottivat palmunoksia käsiinsä ja levittivät vaatteitaan tielle Hänen eteensä, / sillä he tiesivät, että Hän on meidän Jumalamme, jolle kerubit lakkaamatta ylistystä veisaavat: / Hoosianna korkeuksissa! / Siunattu olet Sinä, jonka laupeus on suuri! // Armahda meitä!

Liitelauselma: Sillä Herran tykönä on armo, runsas lunastus Hänen tykönänsä. Ja Hän lunastaa Israelin kaikista sen synneistä.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ylistäkää Häntä, kaikki kansat.

Sinä, oi Hyvä, jota kerubit kantavat ja jolle serafit ylistystä veisaavat, / ratsastit Daavidin tavoin aasinvarsalla. / Lapset hurskaasti ylistivät Sinua veisuin, / mutta juutalaiset pilkkasivat jumalattomasti. / Ratsastuksesi kuvasi ennalta

pakanakansojen uskottomuutta, joka oli muuttuva uskoksi. / Kunnia olkoon Sinulle, oi Kristus, // Sinä ainoa armollinen ja ihmisiä rakastava!

Liitelauselma: Sillä Hänen armonsä meitä kohtaan on voimallinen, ja Herran uskollisuus pysyy iankaikkisesti.

Sama uudelleen

Kunnia - -.

Iloitse ja riemuitse, Siionin kaupunki! / Ihastu ja riemastu, Jumalan seurakunta! / Sillä katso, Kuninkaasi tulee sisään vanhurskaudessa istuen aasinvarsan selässä. / Hänelle lapset ylistystä veisaavat: / Hoosianna korkeuksissa! / Siunattu olet Sinä, jonka laupeus on suuri! // Armahda meitä!

Nyt - -.

Sinä, oi Hyvä, jota kerubit kantavat ja jolle serafit ylistystä veisaavat, / ratsastit Daavidin tavoin aasinvarsalla. / Lapset hurskaasti ylistivät Sinua veisuin, / mutta juutalaiset pilkkasivat jumalattomasti. / Ratsastuksesi kuvasi ennalta pakanakansojen uskottomuutta, joka oli muuttuva uskoksi. / Kunnia olkoon Sinulle, oi Kristus, // Sinä ainoa armollinen ja ihmisiä rakastava!

Saatto. Sitten lukija lausuu: *Oi Jeesus Kristus - -.*

Prokimeni, 8. säv. Kiittäkää Herraa, / kaikki te Herran palvelijat,

Liitelauselma: Jotka seisotte Herran huoneessa, meidän Jumalamme huoneen esikartanossa.

Virrelmästikiirat, Kyprianoksen runo, 2. säv.

Palmunoksien ja puulehvien jumalallisesta juhlasta siirryttyämme Kristuksen kärsimyksien kunnialliseen juhlaan / kokoontukaamme, uskovaiset, näihin pyhiin pelastavaisiin juhlamenoihin / ja nähkäämme niitten esittämiä Kristuksen vapaaehtoisia kärsimyksiä meidän edestämme. / Laulakaamme hänelle otollinen kiitosvirsi ja huutakaamme: // Herra, Sinä laupeuden lähde, pelastuksen satama, kunnia olkoon Sinulle!

Liitelauselma: Veisatkaa Herralle uusi virsi, veisatkaa Herralle, kaikki maa.

Patriarkka Eliaan runo, 3. säv.

Hirmuista on langeta elävän Jumalan käsiin. / Hän on sydämen ajatusten ja aikeitten tuomitsija. / Älköön kukaan panko koetukselle puhdasta uskoaan, / vaan kaikki me tulkaamme nöyryydellä ja pelolla Kristuksen eteen, / jotta Hänen laupeudestaan ja armostaan // saisimme aina aikanamme avun itsellemme.

Liitelauselma: Kaikki maan ääret ovat nähneet meidän Jumalamme pelastusteot.

Patriarkka Eliaan runo, 7. säv.

Sinä paha ja avionrikkojasynagooga, joka et ole ollut uskollinen omalle miehellesi, / miksi pidät kiinni liitosta, jota et perinyt ole? / Miksi kerskaat Isästä, kun hylkää Pojan? / Sinä et ottanut vastaan profeettoja, jotka julistivat Pojasta. / Häpeä edes omia lapsiasi, jotka huutavat näin: / Hoosianna Daavidin Pojalle, // siunattu olkoon Hän, joka tulee Herran nimeen!

Kunnia - -.

Palmunoksien ja puulehvien jumalallisesta juhlasta siirryttyämme Kristuksen kärsimyksien kunnialliseen juhlaan / kokoontukaamme, uskovaiset, näihin pyhiin pelastavaisiin juhlamenoihin / ja nähkäämme niitten esittämiä Kristuksen vapaaehtoisia kärsimyksiä meidän edestämme. / Laulakaamme hänelle otollinen kiitosvirsi ja huutakaamme: // Herra, Sinä laupeuden lähde, pelastuksen satama, kunnia olkoon Sinulle!

Nyt - - **3. säv.**

Hirmuista on langeta elävän Jumalan käsiin. / Hän on sydämen ajatusten ja aikeitten tuomitsija. / Älköön kukaan panko koetukselle puhdasta uskoaan, / vaan kaikki me tulkaamme nöyryydellä ja pelolla Kristuksen eteen, / jotta Hänen laupeudestaan ja armostaan // saisimme aina aikanamme avun itsellemme.

VÄHÄINEN EHTOONJÄLKEINEN PALVELUS

Triodion, herra Andreas Kreetalaisen runo:

1. veisu. 8. säv. Irmossi

Ylistäkäämme veisuin Häntä, / joka murskasi vihollisen käsivarrellaan / ja johti Israelin Punaisenmeren halki, // sillä Hän, Lunastajamme ja Jumalamme, on suuresti kunnioitettu.

Troparit

Seuratkaamme, uskovaiset, Joosefia siveydessä. Ajatelkaamme, millä huolellisuudella hän varjeli ihmisen henkisen olemuksen arvon, ja viettäkäämme mekin hyveellistä elämää!

Joka ei tee mitään hyvää, on hedelmättömän viikunapuun kaltainen, joka lehtiin pukeutuneena kuvasi ulkokullattua juutalaisten seurakuntaa. Paetkaamme sen kaltaisuutta, ettemme kuivettuisi, kuten se.

Valtiaan kuvaukseksi Joosef pantiin kuoppaan ja sukulaiset myivät hänet. Kaiken hän, autuas, kesti Kristuksen totisena kuvana.

Veljet, karttakaamme viikunapuun hedelmättömyyttä ja ottakaamme vaarin, ettemme kuivettuisi niin kuin se silloin, kun ihmisiä rakastava vaeltaessaan tuli nälkäisenä sen tykö.

Jeesus haluten kärsiä maailman edestä arkailematta tulee opetuslapsineen Jerusalemin kaupunkiin antaakseen itsensä vapaaehtoisiin kärsimyksiin.

Uskovaiset, seuraten Herraa, joka kiiruhti kaiken kärsimään, olkaamme valmiit pilkattaviksi, syljettäviksi ja ivattaviksi, että saisimme Hänen puhtaitten kärsimystensä kanssa kunnian.

Meidän edestämme kärsinyt paransi kärsimyksillään meidän kärsimyksemme, sillä vapaaehtoisesti Hän meidän ihmisolemukseksamme kävi elävöittäviin kärsimyksiinsä, että me pelastuisimme.

Kunnia - -.

Kolmea alutonta minä kunnioitan, kolmea pyhää minä kiitosvirsin ylistän, kolmea ainaolevaa minä yksiolentoisena julkisesti tunnustan, sillä yhdelle Jumalalle Isänä, Poikana ja Henkenä kiitosta kannetaan.

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Sekä Mooseksen että Aaronin sauvan ihmeellisellä vaikutuksella oli Jumalan huoneenhallituksessa ihmisymmärrystä ylempi merkitys. Mutta Sinun kohtusi, Jumalansynnyttäjä, saa aikaan uuden synnyttämismuodon.

Katimatropari, 4. säv.

Sielu, kunpa et joutuisi viikunapuun rikokseen! Pyri katumuksessa kantamaan Kristukselle, luojallesi, hedelmälliseksi kynnetty sydämen maa!

8. veisu. 8. säv. Irmossi

Pyhällä vuorella kirkastunutta / ja Moosekselle orjantappurapensaassa ainaisen Neitseen salaisuuden ilmaissutta Herraa veisuin ylistäkää // ja korkeasti kunnioittakaa kaikkina aikoina.

Troparit

Kaunistettuamme elämämme siveydellä sekä viisaudella säilyttäen uskomme ruvetkaamme noudattamaan hurskauden tapoja, jotta miehuullisesti seuraten Kristusta tulisimme Hänen kanssaan ristiinnaulituiksi.

Patriarkka Joosef kohdattuaan egyptiläisen naisen, sen toisen Eevan, ei antanut viekoitella itseään saastaiseen tekoon, vaan kesti lujana kuin teräs eikä joutunut synnillisten himojen vangiksi.

Vaeltaessasi elämän teitä Sinä, minun Vapahtajani, koit omasta tahdostasi nälkää halutessasi kaikkien pelastusta, sillä Sinä isoat Sinusta kauaksi horjahtaneitten kääntymystä.

Puusta maistettuaan esi-isä tajusi olevansa häpeällisesti alaston ja pukeutui viikunan lehtiin, sillä hän edeltäkuvasi Kristuksesta alastomaksi riisuttua synagoogaa.

Sielu, valmistaudu ennen lähtöä, valmistaudu tuonpuoleiseen elämään! Riennä kärsimään, kuolemaan ja tulemaan ristiinnaulituksi sinun tähtesi kärsimään rientävän Kristuksen kanssa, että Hän antaisi sinulle kunnian!

Vapahtajani, kuinka ei kuolema kauhistuisi! Kuinka ei tuonela peljästyisi kohdatessaan Sinut, joka riennät suopeudessasi kärsimään, ja nähdessään, kuinka Sinä, oikeamielinen, tulet kärsimään väärämielisten puolesta!

Nähtyään Lasaruksen ylösnousemuksen juutalaiset papit ja leviitat kateudessaan tekivät salaliiton ja kavaltamalla kavalsivat Kristuksen Pilatuksen surmattavaksi.

Sinun karitsasi ja palvelijattaresi, Neitsyt, valitti äidin sydämessään Sinua, oi hyvä Paimen, kun näki, kuinka Sinä kiiruhdit kärsimään ja antamaan henkesi meidän edestämme.

Kunnia - -

Minä kiitosvirsillä ylistän Sinua, olennoltasi Yhtä, ja kunnioitan Sinua, persooniltasi kolmea, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä; ja ylistän valtakuntasi voimaa, jolla ei ole alkua.

Nyt - - *Jumalansynnyttäjälle*

Kristus, Sinua hartaasi rukoilee Jumalansynnyttäjä, Sinua rukoilee opetuslastesi yksimielinen joukko. Anna maailmallesi rauha ja lahjoita meille rikkaat laupeutesi lahjat iankaikkisesti.

9.veisu. 8. säv. Irmossi

Outoa on äidille neitsyys / ja vierasta neitseelle synnytys, / mutta Sinussa, oi Jumalansynnyttäjä, / se kumpikin toteutui. / Sen tähden kaikki sukukunnat maan päällä // Sinua autuaaksi ylistävät.

Troparit

Outoa on jumalattomille siveys ja vierasta vanhurskaille lainrikkominen, mutta suuri Joosef vältti synnin ja tuli totisesti siveyden kuvaksi ja Kristuksen ennuskuvaksi.

Outoa on lainrikkojille lainmukaisuus ja vierasta uskottomille Jumalan tunteminen. Rikoksen tähden juutalaiset sen hylkäsivät, ja juuri siksi he saivatkin perinnöksensä kirouksen viikunapuun tavoin.

Kristus, minun Jumalani, elämän leipä, isosi ihmisten pelastusta. Kun Hän lähestyi viikunapuuta, tuota juutalaisten hedelmätöntä seuraa, eikä löytänyt siitä muuta kuin ainoastaan ulkonaisen lain lehtiä, niin Hän kirosi sen.

Sinä kirosit hedelmättömän ulkonaisen lain, joka kasvatti vain Raamatun varjon käsittämisen lehdistön, mutta sisällisen laittomuuden takia jäi tekojen hedelmiä vaille. Vapahtaja, siunaa meidät kaikki tulemaan armon lapsiksi!

Mooseksen sauva muuttui kerran käärmeeksi ja Aaronin sauva viheriöiväksi, hedelmätön ja kuivettunut kantoi lehtiä, mutta lainrikkojasynagooga muuttui hedelmättömäksi viikunapuuksi.

Valmista, Juudea, pappisi, valmista kätesi Jumalan surmaamiseen, sillä katso, Hän, joka on Karitsa ja meidän Paimenemme, Kristus, Israelin Kuningas, saapuu sävyisänä ja rauhaisana kärsimään!

Juudea, ota vastaan Kuninkaasi, sillä katso, Hän tulee vapaaehtoisesti kärsimään, kärsiäksensä ja pelastaaksensa meidät, jotka lakkaamatta huudamme: Siunattu olkoon Hän, joka tulee ristin kautta kaiken pelastamaan!

Valtias on ennustuksen mukaisesti muuttanut murheeksi sinun juhlasii, Juudea, sillä sinä osoitit sen Jumalan surmaajaksi, joka kerran muutti kulmakiven vedeksi ja järveksi, niin kuin Daavid veisaa.

Kunnia - -

Laittomat eivät kunnioita Sinua, alutonta Olentoa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä, luomatonta Kaikkivaltiota, joka jumalallisen voiman viittauksella on koko maailman luonut.

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Me vetoamme Jumalansynnyttäjän esirukouksiin. Hänen sekä apostoliesi rukouksien kautta tee meidät, Herra, Sinun hyvyyksistäsi osallisiksi ja suo meidän, oi Vapahtaja, tulla arvollisiksi ylösnousemisesi valoisaan iloon osallistumaan!

Isä meidän jälkeen **kontakki, 8. säv.**

Jaakob vaikeroi Joosefin kadottamista, / mutta tämä sai jalona miehenä ajaa vaunuissa ja ottaa vastaan kuninkaallista kunnioitusta, / sillä kun hän aikanaan ei alistunut egyptiläisen naisen houkutuksille, / niin ihmissydämen näkijä palkitsi hänet siitä kunnialla // ja antoi hänelle katoamattoman seppeleen.

PYHÄ JA SUURI MAANANTAI AAMUPALVELUS

Suuren ektenian jälkeen: Halleluja, 8. säv.

Liitelauselmat: Yöstä lähtien henkeni etsii Sinua, Jumala, sillä Sinun käskysi ovat valkeus maan päällä.

Oppikaa vanhurskautta, te maan asukkaat.

Kiivaus valtaa oppimattoman kansan.

Lisää, Herra, heille pahuutta, lisää pahuutta maan kunniakkaille.

Tropari, 8. säv.

Katso, Ylkä tulee puoliyössä, / ja autuas on se palvelija, jonka Hän valveilta löytää; / vaan keltoton on se, jonka Hän löytää suruttomana. / Varo siis, minun sieluni, / ettet unen valtaan vaipuisi, / ettet kuolemaan tulisi heitetyksi / ja ulkopuolelle Valtakuntaa suljetuksi; / vaan herää ja huuda: / Pyhä, Pyhä, Pyhä olet Sinä, Jumala; // Jumalansynnyttäjän tähden armahda meitä! (*Kolmesti*)

Katistmatropari, 1. säv.

Tämä päivä tuo maailmalle esiin kunnialliset kärsimykset ikäänkuin jotkut pelastavat valot, / sillä Kristus tulee pelkästä hyvydestään kärsimyksille. / Hän, joka pitää kaikki vallassaan, / antaa pelastaakseen ihmiset ojentaa itsensä puuhun.

Kunnia - - nyt - -. *Sama uudelleen.*

1. säv.

Näkymätön Tuomari, kuinka olet tullut näkyviin ruumiillisessa muodossa, / ja kuinka Sinä, joka kärsimyksilläsi tuomitsit meidän tuomiomme tehottomaksi, /

tulet itse lakia rikkovien miesten surmattavaksi? / Me sopusointuisesti ja ylevin mielin kiitosta, ylistystä ja kunniaa kannamme Sinun valtiaalle voimillesi.

Kunnia - - nyt - -. *Sama uudelleen.*

8. säv.

Tämä päivä tuo meille esille Herran valoisain kärsimysten alkuvaiheet. / Tule siis, juhлива kansa, ota ne lauluin vastaan! / Luoja tulee ristinkärsimyksiin, / antaa itsensä Pilatuksen tuomitsemana tutkittavaksi ja ruoskittavaksi. / Pelastaakseen ihmisen Hän kärsii kaikki, aina korvapuustitkin orjan kädestä. / Huutakaamme siis: Ihmisiä rakastava Herra! / Anna anteeksi synnit niille, jotka uskolla kumartavat puhtaimpia kärsimyksiäsi.

Evankeliumi Matteuksen mukaan (21:18-43).

Psalmi 51.

Triodion

1.veisu. 2. säv. Irmossi

Veisatkaamme Herralle, / joka jumalallisella käskyllänsä kuivasi ylipääsemättömästi aaltoilevan meren / ja sen kautta johti jalan Israelin kansan, // sillä suuresti on Hän kunnioitettu.

Troparit

Käsittämätön on Jumalan Sanan alastuleminen, koska Kristus itse on Jumala ja ihminen ja sellaisena Hän näyttäytyi opetuslapsilleen; sillä suuresti on Hän kunnioitettu.

Minä itse, jumaluudestani rikas, tulin palvelemaan köyhäksi tullutta Aadamia, jonka muodon minä, maailman luoja, vapaaehtoisesti itselleni otin, ja olematta Jumaluuteni puolesta kärsimyksille altis panin henkeni lunastukseksi hänen edestään!

Katabasia. 2. säv.

Veisatkaamme Herralle, / joka jumalallisella käskyllänsä kuivasi ylipääsemättömästi aaltoilevan meren / ja sen kautta johti jalan Israelin kansan, // sillä suuresti on Hän kunnioitettu.

Kontakki, 8. säv.

Jaakob vaikeroi Joosefin kadottamista, / mutta tämä sai jalona miehenä ajaa vaunuissa ja ottaa vastaan kuninkaallista kunnioitusta, / sillä kun hän aikanaan ei alistunut egyptiläisen naisen houkutuksille, / niin ihmissydämen näkijä palkitsi hänet siitä kunnialla // ja antoi hänelle katoamattoman seppeleen.

Iikossi

Lisätkäämme valitukseen valitus ja vuodattakaamme kyyneleitä Jaakobin kanssa, kun hän murehti autuasta ja siveätä Joosefia, joka oli tosin ruumiillisesti orjana, mutta säilytti sielunsa vapaana ja tuli koko Egyptin hallitsijaksi, sillä Jumala antaa palvelijoillensa katoamattoman seppeleen.

Minean synaksarion jälkeen tämä triodionin huomautus:

Pyhänä ja suurena maanantaina muistellemme ylen ihanaa, autuasta Joosefia ja Herran kiroamaa ja kuivettamaa viikunapuuta.

Ylen ihanan Joosefin säkeet:

Siveä Joosef osoittautui oikeamieliseksi vallanpitäjäksi ja ravinnon antajaksi; oi hyvyyden satoa!

Kuivettuneen viikunapuun:

Koska se oli vailla hengellistä hedelmää, Kristus vertasi hebrealaisten synagoogaa viikunapuuhun, jonka kuivetti kirouksellaan; varokaamme, ettei meille niin kävisi!

Ylen ihanan Joosefin esirukousten tähden Kristus Jumala, armahda meitä! Amen.

8. veisu. 2. säv. Irmossi

Rajattomasti leimuava, sammumaton tuli peljästyivät vanhurskaitten nuorukaisten viatonta ruumista, / joka oli sielun vertainen, / ja elävän liekin riuduttua kuului keskeytymätöntä laulua: / Kaikki luodut laulakaa kiitosta Herralle // ja ylistäkää Häntä kaikkina aikoina.

Troparit

Käydessänsä kärsimyksiin sanoo Vapahtaja ystävilleen: silloin kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos säilytätte minun käskyni; vallitkoon rauha keskuudessanne, niinkuin myöskin kaikkia muita kohtaan, olkaa nöyrät mieleltänne ja kohotkaa hengessänne, ja minut tuntien veisatkaa Herralle ja ylistäkää Häntä kaikkina aikoina.

Pakanallinen tapa pitää veljiä vallassa olkoon teille vieras, sillä se ei kuulu minun osakseni, vaan minun herruuteni on mielen vapaus, siksi ken teistä tahtoo olla ensimmäinen toisten joukossa, hän olkoon kaikkein viimeisin; ja minut tuntien veisatkaa Herralle ja ylistäkää Häntä kaikkina aikoina.

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen Häntä iankaikkisesti.

Katabasia. 2. säv.

Rajattomasti leimuava, sammumaton tuli peljästy vanhurskaiden nuorukaisten viatonta ruumista, / joka oli sielun vertainen, / ja elävän liekin riuduttua kuului keskeytymätöntä laulua: / Kaikki luodut laulakaa kiitosta Herralle // ja ylistäkää Häntä kaikkina aikoina.

9. veisu. 2. säv. Irmossi

Sinä, Kristus, ylensit synnyttäjäsi Jumalanäidin, / jolta otit meille ominaisen ruumiin / pelastaaksesi meidät synneistämme, oi Luojamme; / häntä autuaaksi ylistäen // me kaikki sukukunnat kunnioitamme Sinua.

Troparit

Sinä, kaikkien Viisauts, sanoit edeltä opetuslapsillesi: omatkaa, torjuen pois kaikki himojen saastaisuus, ymmärtäväinen mieli, mikä on otollinen Jumalan valtakunnalle, jossa te säteillen aurinkoa kirkkaampina tulette kunnioitetuiksi.

Minuun katsoen sanoit Sinä, Herra, opetuslapsillesi: älkää korkeita tavoitelko, vaan vaeltakaa nöyrinä; juokaa se kalkki, jonka minä juon, jotta Isän valtakunnassa teidät kirkastettaisiin minun kanssani.

Katabasia. 2. säv.

Sinä, Kristus, ylensit synnyttäjäsi Jumalanäidin, / jolta otit meille ominaisen ruumiin / pelastaaksesi meidät synneistämme, oi Luojamme; / häntä autuaaksi ylistäen // me kaikki sukukunnat kunnioitamme Sinua.

Eksapostilario, 3. säv.

Minä näen, oi Vapahtajani, / Sinun häämajasi kaunistettuna, / mutta ei minulla ole vaatetta siihen sisälle mennäkseni; / valista, oi Valonantaja, minun sieluni puku ja pelasta minut! (*Kolmesti*)

Kiitosstikiirat, 1. säv.

Liitelauselma: Ylistäkää Häntä Hänen voimallisista teoistansa, ylistäkää Häntä, sillä Hänen herrautensa on suuri.

Herra ollessaan matkalla vapaaehtoisille kärsimyksilleen sanoi apostoleille: / Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, / ja Ihmisen Poika annetaan vihamiesten käsiin, / niin kuin on Hänestä kirjoitettu. / Tulkaamme mekin, kulkekaamme puhdistetuin mielin Hänen kanssaan / antaaksemme itsemme ristiinnaulittaviksi Hänen kanssaan, / ja kuolettakaamme Hänen tähtensä itsessämme elämän hekumat, / jotta saisimme myöskin elää Hänen kanssaan, / ja jotta kuulisimme Hänen huutavan meille: / en enää ole menossa maalliseen Jerusalemiin kärsiäkseni siinä, / vaan minä menen ylös minun Isäni tykö ja teidän Isänne tykö, / ja minun Jumalani tykö ja teidän Jumalanne tykö, // ja otan teidät ylhäiseen Jerusalemiin, taivasten valtakuntaan.

Liitelauselma: Ylistäkää Häntä pasuunan pauhulla, ylistäkää Häntä harpuilla ja kanteleilla.

Sama stikiira

Liitelauselma: Ylistäkää Häntä vaskirummuilla ja karkelolla, ylistäkää Häntä kielisoittimilla ja huiluilla.

5. säv.

Päästyämme Jumalan, Kristuksen, pelastavaisten kärsimysten päiviin / kunnioittakaamme Hänen sanomatonta pitkämielisyyttään, / jotta Hän meidätkin, syntiemme kuolettamat, laupiaasti kanssansa herättäisi, // – Hän, hyvä ja ihmisiä rakastava.

Kunnia - - nyt - - 5. säv.

Herra, kulkiessasi kärsimyksillesi / Sinä tahdoit rohkaista opetuslapsiasi / ja otettuasi heidät erilleen sanoit heille: / Miksi ette muista sanojani, / jotka olin teille ennemmin puhunut, / että profeetan, niin kuin on kirjoitettu, ei sovi saada surmaansa muualla kuin Jerusalemissa? / Nyt on tullut se aika, josta olen puhunut teille! / Katso, minut annetaan syntisten käsiin pilkattavaksi. / He naulitsevat minut ristiin, panevat hautaan ja inhoavat minua kuolleena. / Mutta olkaa turvallisella mielellä! // Minä kolmantena päivänä nousen kuolleista ylös uskovaisille iloksi ja iankaikkiseksi elämäksi.

Virrelmästikiirat, 5. säv.

Herra! Sebedeuksen poikain äiti / voimatta käsittää kaitselmukseksi sanomatonta salaisuutta / anoi pojilleen lahjaksi ajallisen valtakunnan kunniaa. / Mutta Sinä lupasit ystävillesi sen sijaan juotavaksi kuoleman maljan, / – sen maljan, jonka sanoit itse ensin juovasi / syntien puhdistamiseksi. / Huutakaamme sen tähden: // Kunnia olkoon Sinulle, sielujemme Pelastaja!

Liitelauselma: Ravitse aamulla meitä armollasi, suo meille iloa ja riemua kaikkina päivinä. Suo meidän iloita yhtä monta päivää, kuin olet nöyryyttänyt meitä, yhtä monta vuotta, kuin olemme kovaa kokeneet. Saakoot palvelijasi nähdä sinun tekosi ja heidän lapsensa sinun kunniasi.

Herra! Neuvoessasi opetuslapsiasi täydellisemmin ajattelemaan Sinä sanoit heille, / etteivät he olisi pakanain kaltaisia, jotka pyrkivät hallitsemaan vähempiä. / Älkää te, minun opetuslapseni, olko niin, / sillä minä itse olen tahtonut olla köyhä. / Jos joku teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, hän olkoon kaikkien palvelija, / hallitseva olkoon niinkuin hallittava / ja etusijalle asetettu niinkuin viimeinen. / Minä itse tulin palvelemaan köyhäksi joutunutta Aadamia / ja panemaan henkeni kaikkien niiden edestä, jotka minulle huutavat: // Kunnia olkoon Sinulle!

Liitelauselma: Ja tulkoon osaksemme Herran, meidän Jumalamme, laupeus. Suo menestyä meille kättemme työn; niin, suo menestyä meidän kättemme työn.

Veljet! Peljästykäämme kirousta, / joka kohtasi hedelmättömyyden tähden kuihtunutta viikunapuuta / ja kantakaamme parannuksen soveliaita hedelmiä Kristukselle, // joka tekee meille suuren laupeuden.

Kunnia - - nyt - -.

Lohikäärme saatuaan toiseksi Eevaksi egyptiläisen naisen / koetti liehakoivin puhein pettää Joosefin, / mutta tämä jätti vaippansa ja alastomana pakeni syntiä, / eikä alastomuuttaan hävennyt, / kuten ensin luodut ennen lankeemustaan. // Hänen rukouksiensa tähden, Kristus, armahda meitä!

Hyvä on Herraa kiittää jälkeen:

Kontakki, 8. säv.

Jaakob vaikeroi Joosefin kadottamista, / mutta tämä sai jalona miehenä ajaa vaunuissa ja ottaa vastaan kuninkaallista kunnioitusta, / sillä kun hän aikanaan ei alistunut egyptiläisen naisen houkutuksille, / niin ihmissydämen näkijä palkitsi hänet siitä kunnialla // ja antoi hänelle katoamattoman seppeleen.

I, III, VI JA IX HETKESSÄ

Tropari, 8. säv.

Katso, Ylkä tulee puoliyössä, / ja autuas on se palvelija, jonka Hän valveilta löytää; / vaan keltoton on se, jonka Hän löytää suruttomana. / Varo siis, minun sieluni, / ettet unen valtaan vaipuisi, / ettet kuolemaan tulisi heitetyksi / ja ulkopuolelle Valtakuntaa suljetuksi; / vaan herää ja huuda: / Pyhä, Pyhä, Pyhä olet Sinä, Jumala; // Jumalansynnyttäjän tähden armahda meitä!

Jos evankeliumien täydellinen lukeminen suoritetaan, on evankeliumikirja kirkon keskellä analogiolla. Feloniin pukeutunut pappi suitsuttaa analogion ympäri, alttarissa ja koko kirkossa. Diakoni lausuu:

Rukoilkaamme Herraa Jumalaa, että Hän tekisi meidät otollisiksi kuulemaan pyhää evankeliumia.

Laulajat: Herra, armahda! (3)

Diakoni: Se on viisautta, Olkaamme vakaat. Kuulkaamme pyhää evankeliumia.

Pappi: Rauha olkoon teille kaikille.

Laulajat: Niin myös sinun hengellesi.

Pappi: Lukekaamme pyhää evankeliumia Matteuksen mukaan.

Laulajat: Kunnia olkoon Sinulle, Herra, kunnia Sinulle.

Diakoni: Kuulkaamme.

Näin tapahtuu jokaisessa hetkessä, kun aloitetaan uutta evankeliumia. Jos jatketaan saman evankeliumin lukemista, aloitetaan papin sanoista: *Lukekaamme...* Matteuksen evankeliumi luetaan S. Maanantain 3:nnessa ja 6:nnessa, Markus 9:nnessä ja S. Tiistain 3:nnessa, Luukas S. Tiistain 6:nnessa ja 9:nnessä ja S. Keskiviikon 3:nnessa sekä Johannes S. Keskiviikon 6:nnessa ja 9:nnessä (Joh. 13:30 asti).

Kontakki, 8. säv.

Jaakob vaikeroi Joosefin kadottamista, / mutta tämä sai jalona miehenä ajaa vaunuissa ja ottaa vastaan kuninkaallista kunnioitusta, / sillä kun hän aikanaan ei

alistunut egyptiläisen naisen houkutuksille, / niin ihmissydämen näkijä palkitsi hänet siitä kunnialla // ja antoi hänelle katoamattoman seppeleen.

KUUDES HETKI

Kunnia - - .

Katso, Ylkä tulee puoliyössä, ja autuas on se palvelija, jonka Hän valveilta löytää; vaan kelvoton on se, jonka Hän löytää suruttomana. Varo siis, minun sieluni, ettet unen valtaan vaipuisi, ettet kuolemaan tulisi heitetyksi ja ulkopuolelle Valtakuntaa suljetuksi; vaan herää ja huuda: Pyhä, Pyhä, Pyhä olet Sinä, Jumala; Jumalansynnyttäjän tähden armahda meitä!

Nyt - - . *Jumalansynnyttäjän tropari*

Koska meiltä itseltämme monien syntiemme tähden puuttuu uskallus, niin rukoile Sinä, oi Jumalansynnyttäjä Neitsyt, Sinusta syntynyttä, sillä äidin rukous voi paljon Herran suosion edessä. Älä, oi Puhtain, hylkää syntisten rukouksia, sillä Hän, joka meidän edestämme tahtoi kärsiä, on laupias ja voi pelastaa meidät.

Profetian tropari, 6. säv.:

Särkynein sieluin me heittäydymme eteesi / ja rukoilemme Sinua / oi maailman Vapahtaja, / sillä Sinä olet katuvaisten Jumala.

Kunnia - - nyt - - . *Sama uudelleen*

Prokimeni, 4. säv.: Kun Herra käänsi / Siionin kohtalon.

Liitelauselma: Silloin oli meidän suumme naurua täynnä.

Profeetta Hesekielin kirjasta (1:1-20):

Kolmantenakymmenentenä vuotena, neljännessä kuussa, kuukauden viidentenä päivänä, kun minä olin pakkosiirtolaisten joukossa Kebar-joen varrella, aukenivat taivaat, ja minä näin Jumalan näkyjä. Kuukauden viidentenä päivänä, kuningas Joojakinin pakkosiirtolaisuuden viidentenä vuotena, tuli Jumalan sana pappi Hesekielille, Buusin pojalle, Kaldean maassa Kebar-joen varrella, ja hänen päällensä tuli siellä Herran käsi. Ja minä näin, ja katso: myrskytuuli tuli pohjoisesta, suuri pilvi ja leimahteleva tuli, ja pilveä ympäröitsi hohde, ja tulen keskeltä näkyi ikäänkuin hehkuvaa malmia, keskeltä tulta. Ja sen keskeltä näkyivät neljän olennon hahmot. Ja näöltänsä ne olivat tällaiset: niillä oli ihmisen hahmo. Ja niillä oli neljät kasvot kullakin ja neljä siipeä kullakin. Ja säärivarret niillä oli suorat ja jalkaterät kuin vasikansorkat, ja ne välkkyivät kuin kiiltävä

vaski. Ja siipiensä alla niillä oli, neljällä eri puolellansa, ihmiskädet. Kasvot ja siivet niillä neljällä olivat näin: Niiden siivet koskettivat toisiansa. Kulkiessaan ne eivät kääntyneet: ne kulkivat kukin suoraan eteenpäin. Ja niiden kasvot olivat ihmiskasvojen kaltaiset; mutta oikealla puolen oli niillä neljällä leijonankasvot, vasemmalla puolen oli niillä neljällä häränkasvot, myös oli niillä neljällä kotkankasvot. Niin niiden kasvot. Mutta siivet niillä oli levällään ylöspäin. Kullakin oli kaksi, jotka koskettivat toisen siipiä, ja kaksi, joilla ne peittivät ruumistansa. Ja ne kulkivat suoraan eteenpäin. Minne henki vaati kulkemaan, sinne ne kulkivat. Kulkiessaan ne eivät kääntyneet. Ja olentojen hahmo oli näöltänsä kuin tuliset hiilet, jotka paloivat tulisoihtujen näköisinä. Tulta liekehti olentojen välissä, ja tuli hohti, ja tulesta lähti salamoita. Ja olennot kiitivät edestakaisin ja olivat nähdä kuin salamanleimaus. Mutta kun minä katselin olentoja, niin katso: yksi pyörä oli maassa olentojen kohdalla, kunkin niiden neljän etupuolella. Pyörät olivat näöltään ja teoltaan niinkuin krysoliitti, ja niillä neljällä oli sama muoto, ja ne olivat näöltään ja teoltaan, kuin olisi ollut sisäkkäin pyörä pyörässä. Ne kulkivat neljään eri suuntaansa, kun kulkivat. Kulkiessaan ne eivät kääntyneet. Ja niiden kehät olivat korkeat ja peljättävät; ja niiden kehät olivat täynnä silmiä, yltympäri, niissä neljässä. Ja kun olennot kulkivat, kulkivat pyörät niiden ohella; ja kun olennot kohosivat ylös maasta, kohosivat myös pyörät. Minne henki vaati kulkemaan, sinne ne kulkivat - minne vain henki kulkemaan vaati. Ja pyörät kohosivat samalla kuin nekin, sillä olentojen henki oli pyörissä.

Prokimeni, 6. säv.: Jos Herra ei huonetta rakenna, / niin sen rakentajat turhaan vaivaa näkevät.

Liitelauselma: Jos Herra ei kaupunkia varjele, niin turhaan vartija valvoo.